

29 Ιουνίου 2014

Κάλεσμα εθνικής ενότητας από τον Άθωνα την εποχή του αδελφοκτόνου εμφυλίου πολέμου- Μακαριστός γέρων Γαβριήλ Διονυσιάτης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Με την έναρξη του επάρατου εμφύλιου πολέμου, ο μακαριστός Γέροντας Γαβριήλ Διονυσιάτης, με προσευχές και λιτανείες, παρακαλούσε τον άγιο Θεό να σταματήσει η αιματοχυσία και η αδελφοκτονία. Παράλληλα, τον Ιανουάριου του

1946, απέστειλε και δημοσιεύθηκε στον Ελληνικό τύπο (εφημερίδες και περιοδικά της εποχής) βαρυσήμαντο κείμενο, τρόπον τινά «διάγγελμα», με το οποίο αποκήρυσσε τον εμφύλιο πόλεμο, εκ μέρους όλης της Αγιώνυμου πολιτείας.

Αδελφοί Χριστιανοί Έλληνες.

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά.

«Με μεγάλην θλίψιν παρακολουθούμεν την μεταξύ σας διαίρεσιν, το άσπονδον μίσος και τας πολιτικάς αντιθέσεις, αι οποίαι σας παρέσυραν και μέχρι του εμφυλίου σπαραγμού, και τα επακόλουθα τούτου θλιβερά γεγονότα και ανηκούστους καταστροφάς.

Φωνή αίματος των αδελφών σας έφθασε μέχρις ημών, και λυπείται η ψυχή μας έως θανάτου, διότι άνθρωποι της αυτής αμωμήτου πίστεως, τέκνα της αυτής αγίας κολυμβήθρας, οπαδοί του Θεού της αγάπης και της ειρήνης, να φθάσητε μέχρι του ολεθρίου κακού της μισαδελφίας, μέχρι της θεηλάτου αδελφοκτονίας.

Πονεί η καρδιά μας, διότι τα τέκνα της αυτής Πατρίδος, αδελφοί του ιδίου αίματος της αυτής φυλής και γλώσσης, να επιμένετε εις τον κατ' αλλήλων ανόσιον αγώνα μέχρις εξοντώσεως.

Φωνή αίματος αδελφικού, και στεναγμοί χηρών και ορφανών έφθασαν εις τα ώτα του Κυρίου Σαβαώθ. «Έως πότε, λέγοντα, ο Δεσπότης ο Άγιος, ο αληθινός ουκ εκδικεί τα αίματα ημών ;». Φοβούμεθα και αδημονούμεν μήπως σκληρά εκδηλωθεί η οργή του Θεού επί τους ποιούντας την ανομίαν, και εις πάσαν την δύσμοιρον χώραν μας.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ελθών εις τον κόσμον εσεβάσθη απόλυτα την ελευθερίαν ημών των δούλων του, «όστις θέλει» είπεν, «ας έλθει οπίσω μου» και

ημείς οι οπαδοί Του οι χριστιανοί κηρύσσομεν άσπονδον πόλεμον κατά παντός μη δεχομένου τας απόψεις μας, κατά των αντιφρονούντων ιδεολογικώς, πολιτικώς, κομματικώς ;

Ο Χριστός μας υπέστη και Σταυρικόν θάνατον, χάριν του Ευαγγελίου της ειρήνης, χάριν της σωτηρίας ημών, και ημείς δεν ανεχόμεθα αλλήλους αλλ' ενστερνιζόμεθα το μίσος το διαβολικόν, χάριν της σωτηρίας ημών, φθάνομεν ως τον Κάϊν και μέχρι της θεοστυγούς αδελφοκτονίας ;

Ο Σωτήρ ημών μας edίδαξεν «όπως θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, ούτω ποιείτε και υμείς ομοίως»· και ημείς αντί της αγάπης και αγαθοεργίας, «δάκνωμεν αλλήλους» κατά τον θείον Απόστολον έως ου «υπ' αλλήλων αναλωθώμεν»· και τούτο εν γνώσει ότι θα καταστραφώμεν κατά τον αψευδή λόγον του Κυρίου, ότι «πάσα Βασιλεία μερισθείσα καθ' εαυτής ερημούται, κα πάσα πόλις ή οικία μερισθείσα καθ' εαυτής ου σταθήσεται».

Η καθημαγμένη Πατρίς μας, και η ξένη φιλανθρωπία προσπαθούν να μας ζωογονήσουν, επισυνάγοντες υπό τας στοργικάς αυτών πτέρυγας, και ημείς δια της ανηκούστου κακίας μας αλληλομαχούμεν και σπαρασσόμεθα εξοντωτικώς και μεταβάλομεν την ωραίαν αυτήν χώραν μας εις τόπον κλαυθμώνος, εις καπνίζοντα ερείπια, και πάντα δια ζητήματα πολιτικά και κομματικά !

Συνέλθετε αδελφοί εις εαυτούς, ίδετε γύρω σας πόσα κακά, πόσας καταστροφάς επεσώρευσεν ο πόλεμος και η κατοχή εις την αγαπητήν Πατρίδα μας, και μη θελήσητε να συνεχίσητε και σεις τα τέκνα της το απαίσιον έργον των κατακτητών, σκεφθήτε ότι είστε απόγονοι εκείνων που εχάρισαν τον ευγενέστερον πολιτισμόν εις τους λαούς της γης, εκείνων των αγίων ανδρών οίτινες εξήπλωσαν εις τον κόσμον την Θρησκείαν της αγάπης.

Είναι εντροπή, είναι αμαρτία, ημείς οι Έλληνες να περιμένωμεν να μας ειρηνεύσουν εκείνοι τους οποίους εξημερώσαμεν, να ρυθμίσουν τα οικιακά μας οι ξένοι, να μας προστατεύσουν άλλοι από την αδελφοκτόνον μάχαιραν, από τους εξωτερικούς κινδύνους.

Ας το εννοήσωμεν πάντες, αδελφοί, διότι θέλωμεν να πιστεύωμεν ότι ουδείς είναι τόσο κακός, ώστε να θέλει το κακόν της Πατρίδος του., ουδείς τόσο ασυνείδητος να συνεργασθεί με τους εχθρούς αυτής.

Η σωτηρία του Έθνους μας, της οικογενείας μας, της φυλής μας, έγκειται εις ημάς αυτούς. Όταν ημείς ομολοήσωμεν, οι ξένοι δεν έχουν θέσιν εις τα εσωτερικά μας, και όταν ημείς ενωθώμεν δεν μας χρειάζεται κανενός προστασία εις τας εξωτερικά μας, το γνωρίζει ήδη όλος ο κόσμος ποία είναι εν τη ενώσει η δύναμις του Ελληνισμού.

Αγάπη μόνον, αδελφοί, ομόνοιαν και συγνώμην προς αλλήλους, ας δώσωμεν τας χείρας οι αντιμαχόμενοι, ας κάμωμεν τον εν Χριστώ αδελφικόν ασπασμόν κατά τας αγίας ταύτας ημέρας της Τεσσαρακοστής, ας παύσει το μέγα κακόν του εμφυλίου πολέμου, και εστέ βέβαιοι ότι όλα, θεία χάριτι, θα στραφούν εις το καλόν, αυτομάτως την τρικυμίαν θα διαδεχθεί γαλήνη και θα πληρωθεί και εν ημίν το προφητικόν λόγιον : «Το εσπέρας αυλισθήσεται κλαυθμός και εις το πρωί αγαλλίασις».

Φθάνει, αγαπητοί αδελφοί, φθάνει η τόση εξαθλίωσις, η τόση ταλαιπωρία του πτωχού λαού, λυπηθείτε τους γέροντας γονείς σας, τα τέκνα σας, τας αδελφάς σας, λυπηθείτε τέλος την Ελλάδα μας. «Εγεννήθημεν όνειδος τοις γείτωσιν ημών, χλευασμός τοις κύκλω ημών».

Αι οικίαι ημών μένουν έρημοι και ημείς πλανώμεθα εν όρεσι και σπηλαίοις, και μεταβάλαμεν τας αξίνας εις φάσγανα και τα άροτρα εις αδελφοκτόνους μαχαίρας, ωσάν να μη υπήρχον άλλοι τρόποι ειρηνικοί και πολιτισμένοι προς εκδήλωσιν των πολιτικών και κοινωνικών μας πεποιθήσεων.

Μη περιμένετε ξένοι να ρυθμίσουν τα καθ' ημάς. «Μη πεποίθατε επ' άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων οισ ουκ έστι σωτηρίαν»· **αρκετήν πείραν ελάβομεν της προστασίας των, η σωτηρία μας θα προέλθει μόνον εξ ημών και εκ της βοήθειας του Θεού, όταν επιστρέψωμεν εις την αγάπην,** διότι «ο Θεός αγάπη εστί και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει».

Μη πλανάσθε αγαπητοί, άνθρωποι μίσους δεν είναι γνήσιοι χριστιανοί, δεν έχουσι θέσιν εις την Εκκλησίαν του Χριστού, «ο μισών τον αδελφόν αυτού, ανθρωποκτόνος εστί», λέγει το θείον Ευαγγέλιον.

Έστω εις γνώσιν σας, ότι, κατά τους θείους και ιερούς κανόνας, ο λαμβάνων αυτοβούλως τα όπλα κατά του αδελφού αυτού και αυτοπροαιρέτως ριπτόμενος εις τον εμφύλιον πόλεμον, φονεύς των αδελφών του λογίζεται και εδώ μεν θα στένει κα θα τρέμει ως ο Κάϊν, εκεί δε εις την άλλην ζωήν θα κολάζεται αιώνια.

Αι πομπώδεις επαγγελίαι περί σωτηρίας του λαού, της ελευθερίας, της ισότητος κλπ. είναι όλα απατηλά συνθήματα, συγκεκαλυμμένοι τρόποι ανομολόγητων πόθων και σκοπών, τίποτε εξ όλων τούτων δεν δικαιολογεί τον εμφύλιον σπαραγμόν, την θεοστυγή αδελφοκτονίαν.

Η Πατρίς σώζεται δια της ειρήνης, ο λαός ευημερεί και προκόπτει δια των ειρηνικών έργων, η ελευθερία έγκειται εις τον σεβασμόν της συνειδήσεως, της ιδεολογίας των άλλων. Εκείνοι δε οι οποίοι θέλουν δια της βίας να επιβάλλουν τας ιδέας των, εκείνοι οι οποίοι περιφρονούν τους νόμους της Εκκλησίας και της Πολιτείας και εφαρμόζουν το ιδικόν τους Δίκαιον επί της ζωής, της τιμής, της περιουσίας και της συνειδήσεως των άλλων, είναι αλλότριοι της αγάπης του Θεού, και μίαν ημέραν θα δώσουν λόγον και εις την παρούσαν και εις την μέλλουσαν

κρίσιν, και θα χάσωσι και την ψυχήν των, της οποίας δεν είναι αντάξιος όλος ο κόσμος.

Ευχόμεθα από καρδίας, όπως ο Πανάγαθος Θεός φωτίσει τους τοιούτους ίνα επιστρέψωσιν εις τον δρόμον τον ειρηνικόν της οικογενείας των, της κοινωνίας, της πατρίδος, ίνα και της συγνώμης της Πολιτείας τύχωσι και της ευλογίας και συγχωρήσεως Αυτού (του Θεού) αξιωθώσιν.

.....

Ταύτα προς πάντας ημάς, τα αγαπητά ημών τέκνα, παραινούντες, επιστέλλομεν από του ιερού Άθωνος και παρακαλούμεν, όπως ανοίξητε τα όμματα των καρδιών σας και κατανοήσετε το πραγματικόν συμφέρον της ψυχής σας, των τέκνων σας, της Πατρίδος μας.

Απεκδεχόμενοι δεν την ειρήνευσιν υμών, ίνα και η λύπη ημών εις χαράν γενήσεται, διατελούμεν διάπυροι προς Θεόν ευχέται».

ΜΟΝΑΧΟΥ ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΜΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗΣ,
εκδ. «ΑΣΤΗΡ», ΑΘΗΝΑΙ 1987, σσ. 108 - 116.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr